

ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Παρέλαση πιέσεων για πρωτοβουλίες

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ

Πιέζεται να αναλάβει πολιτικές πρωτοβουλίες ο Γιώργος Παπανδρέου, και στις ασφυκτικές πιέσεις που του ασκούνται από κυβερνητικά στελέχη, βουλευτές και παράγοντες του Μεγάρου Μαξίμου ήρθαν να προστεθούν και τα πρωτοφανή γεγονότα της 28ης Οκτωβρίου, που θέτουν την κυβέρνηση μπροστά σε νέα δεδομένα, καθώς αναμετράται πλέον με το φάσμα της αδυναμίας να εφαρμόσει τις πολιτικές της. Υπό την έννοια αυτή, αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον η ομιλία του στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, η οποία συγκαλείται το απόγευμα, αλλά ο λόγος για τον οποίο συγκλήθηκε (η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου) παραμερίστηκε εκ των πραγμάτων από τα γεγονότα στις παρελάσεις για την εθνική επέτειο.

Με δεδομένο μάλιστα ότι σχεδόν το σύνολο των κυβερνητικών βουλευτών που παρέστησαν στις παρελάσεις αποδοκιμάστηκαν στην καλύτερη των περιπτώσεων (σε άλλες προπηλακίστηκαν και σε άλλες δέχθηκαν επιθέσεις με κίνδυνο για τη σωματική τους ακεραιότητα), θεωρείται βέβαιο ότι οι βουλευτές θα διεκδικήσουν σήμερα από τον Πρωθυπουργό να μιλήσουν προκειμένου να θέσουν ζητήματα όπως:

- η εικόνα ακυβερνησίας που εμφανίζει η χώρα
- ποια μπορεί να είναι η πορεία του ΠΑΣΟΚ από εδώ και πέρα
- ποιες συγκεκριμένα πρωτοβουλίες πρέπει να αναλάβει για να αποσυμπίσει η κοινωνική αναταραχή (κυβέρνηση εθνικής ενότητας, κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης, ανασχηματισμός).

Ακόμη και πρόωγη προσφυγή στις κάλπες, ως έσχατη λύση για να επέλθει η κοινωνική ηρεμία, υποστήριζαν ορισμένοι χθες ότι θα εισηγηθούν...

Είναι όμως αδιευκρίνιστο αν θα δοθεί ο λόγος στους βουλευτές, καθώς χθεσινोβραδινές πληροφορίες αναφέρουν ότι ο κ. Παπανδρέου είναι σε εντελώς διαφορετικό κλίμα, θεωρεί ότι όσα συνέβησαν στις παρελάσεις της 28ης Οκτωβρίου ήταν αποτέλεσμα της δράσης «ελάχιστων μειοψηφιών», ότι «δεν υπάρχει πολιτικό ζήτημα για την κυβέρνηση» και πως «εμείς συνεχίζουμε τη δουλειά μας, έχουμε πολύ έργο μπροστά μας, και μετά τη συμφωνία που πετύχαμε είναι πρωταρχικό μας καθήκον να υλοποιήσουμε τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει».

Ο Πρωθυπουργός, που είχε χθες

τρίωρη συνεργασία με τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Ευάγγελο Βενιζέλο (μετείχε σε ένα μέρος της και ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Φίλιππος Σαχινίδης), θεωρεί πως αν η κυβέρνηση υπερκεράσει τα τρία - τέσσερα εμπόδια που έχει μπροστά της ως το τέλος του χρόνου, η κατάσταση γι' αυτήν θα βελτιωθεί σημαντικά στη συνέχεια. Πρόκειται για τις ψηφοφορίες:

- για το φορολογικό νομοσχέδιο
- τον προϋπολογισμό του 2012
- τη νέα σύμβαση των 130 δις.
- τα νομοσχέδια Ραγκούση (για τα ταξί), Ρέππα (αναδιάρθρωση του δημόσιου τομέα), Κουτρουμάνη (Ασφαλιστικό).

Η επιμονή του Πρωθυπουργού στην υλοποίηση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί από τη χώρα με το Μνημόνιο και το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα απαντάει ως έναν βαθμό και στις αναφορές βουλευτών, αλλά και μελών του Υπουργικού Συμβουλίου, ότι ίσως πια η μόνη λύση στο πολιτικό αδιέξοδο της χώρας είναι οι πρόωγες εκλογές. Ο ίδιος, όπως προαναφέρθηκε, κρατάει κλειστά τα χαρτιά του για το τι σκέφτεται να πράξει σχετικά.

Το γάντι των εκλογών θα ρίξει ο Σαμαράς

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Με το αίτημα «εκλογές τώρα» να αποτελεί τη σημαία της αντιπολιτευτικής επίθεσης, θα πορευτεί πλέον η ΝΔ. Με αφορμή και τα επεισόδια που στιγμάτισαν τις παρελάσεις σε σχεδόν όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας, το γαλάζιο επιτελείο έκρινε ότι το αίτημα για άμεση προσφυγή στις κάλπες θα πρέπει στο εξής να είναι κυρίαρχο για τη ΝΔ και το βασικό όπλο της στην αντιπαράθεση με την κυβέρνηση.

Το γάντι των εκλογών στην κυβέρνηση, σύμφωνα με υψηλόβαθμες κομματικές πηγές, θα ρίξει με πηλοτρόπο ο πρόεδρος της ΝΔ κατά την αυριανή συζήτηση των πολιτικών αρχηγών στη Βουλή, ενώ σε εκλογική ετοιμότητα θα θέσει τη γαλάζια Κοινοβουλευτική Ομάδα, η οποία συνεδριάζει εκτάκτως μεθαύριο Τετάρτη.

Η αλλαγή πλεύσης της ΝΔ, που μέχρι τώρα ζητούσε με έμμεσο τρόπο εκλογές, υπαγορεύεται σε σημαντικό βαθμό και από τη βάση του κόμματος, όπως αναφέρουν επιτελικά γαλάζια στελέχη. «Με τις συνθήκες που διαμορφώνονται στην κοινωνία, το αίτημα για εκλογές πρέπει να είναι ξεκάθαρο και να μη δημιουργείται σύγχυση για τις πραγματικές προθέσεις της αξιωματικής αντιπολίτευσης», σημειώνουν τα ίδια στελέχη. Στο επιτελείο της Λεωφόρου Συγγρού εκτιμούν ότι γύρω από το αίτημα των εκλογών έχει αρχίσει να συγκεντρώνεται μια κοινωνική πλειοψηφία που, στην πορεία, θα είναι δύσκολο να αγνοήσει η κυβέρνηση. Ο πρόεδρος της ΝΔ μάλιστα καταγράφει μια «πρωτοφανή δυσσαμονία μεταξύ της κυβέρνησης και της κοινωνίας».

ΟΠΩΣ... Ο ΚΟΕΛΙΟ. Παράλληλα, στη ΝΔ δίνουν ιδιαίτερη σημασία στην απόφαση του πορτογάλου Πρωθυπουργού, Πέδρο Πάσος Κοέλιο, να επιδιώξει την επαναδιαπραγμάτευση του Μνημονίου που έχει υπογράψει η χώρα του με την τρόικα, με στόχο τη χρηματοδότηση ενός μακροπρόθεσμου αναπτυξιακού σχεδίου, όπως ανέφερε ο ίδιος στην Ιβηροαμερικανική Σύνοδο που πραγματοποιήθηκε στην Παραγουάη.

Η κίνηση Κοέλιο θα προβληθεί έντονα από τον κ. Σαμαρά, καθώς αποτελεί μία ακόμη απόδειξη, όπως λένε στα ηγετικά κλιμάκια της ΝΔ, ότι ο δρόμος της επαναδιαπραγμάτευσης είναι ανοικτός για τη χώρα μας.

ΤΗ ΒΟΥΛΗ και τα κόμματα θα ενημερώσει άρριο ο Πρωθυπουργός για τη συμφωνία των Βρυξελλών. Εξετάζεται επίσης το ενδεχόμενο, με αφορμή τα γεγονότα στις παρελάσεις, ο κ. Παπανδρέου να έχει έναν γύρο επαφών με τους πολιτικούς αρχηγούς. Μέσα στην εβδομάδα εξάλλου αναμένεται να συγκληθεί και η κυβερνητική Επιτροπή, ενώ μάλλον την Πέμπτη θα συγκληθεί εκ νέου το Υπουργικό Συμβούλιο.

Άρθρο - παρέμβαση του αντιπροέδρου
της κυβέρνησης και υπουργού Οικονομικών

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

“Γιατί την είπες φωνή Πατρίδας;”*

Η κρίση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα είναι βαθιά και πολυεπίπεδη. Δεν είναι κρίση μόνον οικονομική, ούτε πολύ λιγότερο κρίση απλώς δημοσιονομική. Είναι κρίση ηθική και υπαρξιακή. Δοκιμάζεται πλέον η κοινωνική και εθνική συνοχή. Δοκιμάζεται η ικανότητά μας να συνεννοούμαστε με ορθολογικό τρόπο γύρω από θεμελιώδη ζητήματα εθνικής στρατηγικής. Η χώρα διατρέχει κινδύνους που, δυστυχώς, δεν συνειδητοποιεί, γιατί ένα μεγάλο μέρος της πολιτικής της εκπροσώπησης και των διαμορφωτών της κοινής γνώμης έχει κάνει την επιλογή να παίζει «εν ου παικτοίς». Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αλλοιώνεται ή ακόμα και να αντιστρέφεται η πραγματικότητα. Η ελληνική κοινωνία δείχνει να απαντά με λάθος τρόπο σε λάθος ερωτήματα και να αγνοεί κρίσιμα δεδομένα που απορρέουν από το συσχετισμό των δυνάμεων και τις εξελίξεις σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Αν πράγματι η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να διαχωρίσει την πολιτική αντιπαράθεση από τον σεβασμό της εθνικής ιστορικής μνήμης και της πολιτειακής της εκπροσώπησης, τότε δεν ξέρω αν μπορεί να γίνει κάτι σε επίπεδο οικονομικής πολιτικής. Αν πράγματι η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να απαιτήσει από τους εκπαιδευτικούς σεβασμό των παιδιών μας που δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται ως μοχλός άσκησης συνδικαλιστικής πίεσης την ημέρα της εθνικής γιορτής, τότε δεν ξέρω αν έχει σημασία οποιαδήποτε μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος. Αν πράγματι η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να αντιληφθεί πως χωρίς την είσπραξη των δημοσίων εσόδων δεν μπορούν να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις, τότε δεν ξέρω αν μπορούμε να βρούμε κάποια στιγμή από την δημοσιονομική περιπέτεια. Μόνη ελπίδα είναι να επιχειρείται μία επικοινωνιακή αλλοίωση της πραγματικής στάσης της κοινωνίας. Αν αυτό δεν ισχύει, τότε τίποτα από όσα συμβαίνουν ή μπορεί να συμβούν σε πολιτικό επίπεδο δεν έχει σημασία. Αυτό είναι το δημοκρατικό πρόβλημα της χώρας, στο οποίο θα επανέλθω.

Οταν, στα μέσα Ιουνίου, αποδέχθηκαν το φορτίο του υπουργείου Οικονομικών, είκοσι μήνες μετά τις εκλογές του 2009, είχα βεβαίως την εικόνα της κατάστασης. Αυτή όμως επιδεινώθηκε από τότε σε

όλη την Ευρώπη και πέραν αυτής, ενώ στο εσωτερικό της χώρας μία «τυφλή» πολιτική αντιπαράθεση συμβατικού χαρακτήρα, τείνει να καταστρέψει το ίδιο το ένστικτο αυτοσυντήρησης της πατρίδας μας.

Γνωρίζω πολύ καλά τα δικά μας λάθη, τις παραλείψεις, τις αμφιθυμίες, τις καθυστερήσεις των τελευταίων δύο ετών. Κανείς, από την άλλη πλευρά δεν μπορεί να αγνοήσει το μέγεθος της προσπάθειας των δυο αυτών χρόνων. Το δημοσιονομικό αποτέλεσμα, τις δυσκολίες, αλλά αναγκαίες αποφάσεις, τις αλλαγές.

Βλέποντας, βεβαίως, τα πράγματα αναδρομικά, είναι προφανές ότι θα έπρεπε να έχουν τεθεί με άλλους όρους τα ζητήματα, αμέσως μετά τις εκλογές του 2009. Το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε μία τεράστια ευθύνη, δυσανάλογα μεγάλη και επέτρεψε να καλλιεργηθεί σε μεγάλο μέρος της κοινής γνώμης η αίσθηση ότι το πρόβλημα δεν είναι ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός και η ανεξέλεγκτη κατάσταση που είχε διαμορφωθεί μέχρι τον Οκτώβριο του 2009, αλλά η διαχείριση της κρίσης, από τότε μέχρι σήμερα.

Αυτή είναι μία ριζική ανατροπή των λογικών προϋποθέσεων της δημοσίας συζήτησης. Τα δύο κόμματα που μοιράστηκαν την ευθύνη της διακυβέρνησης τα τελευταία 37 χρόνια, επέλεξαν να κινηθούν σε διαφορετικά επίπεδα. Το ΠΑΣΟΚ να αναψηλαφήσει το παρελθόν του και τις κοινωνικές του αναφορές και να αναμετρηθεί με μία ιστορική πρόκληση. Η Νέα Δημοκρατία να αντιλήσει, με τον πιο συμβατικό και παλαιοκομματικό τρόπο, τα όποια οφέλη από την φθορά που προκαλεί στην κυβέρνηση η διαχείριση της κρίσης και η δυσσάρσκεια από την εφαρμογή σκληρών, αλλά αναγκαίων σωστικών μέτρων. Το σχήμα αυτό είναι εξ ορισμού άνισο και νοθεύει τόσο την αίσθηση της ευθύνης για την κατάσταση της χώρας, όσο και την εκτίμηση για το ποιος και πώς μπορεί να εγγυηθεί την προοπτική της.

Πάνω στον καμβά αυτόν οργανώθηκε, με τη βοήθεια των μικρότερων κομμάτων της αντιπολίτευσης και μεγάλου μέρους των ΜΜΕ, μία απόλυτα αδιέξοδη εικόνα. Η ανάληψη εκ μέρους της Κυβέρνησης και της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας του βάρους των δυσκολιών αποφάσεων, που επιχειρούν να ανατρέψουν αντιπαραγωγικές και άνισες κατα-

στάσεις δεκαετιών, επιτρέπει σε όλους τους άλλους να κάνουν, εκ του ασφαλούς, την δική τους κριτική, εξίσου εύκολα, είτε από τα αριστερά είτε από τα δεξιά, είτε ταυτοχρόνως και από τις δύο πλευρές.

Ολοι μπορούν να είναι κατά της μονιμότητας στο Δημόσιο, αλλά και κατά της επαναξιολόγησης των εργαζομένων σε αυτό και της εργασιακής εφεδρείας. Ολοι μπορούν να είναι κατά της φοροδιαφυγής αλλά και κατά των μέτρων για την είσπραξη και απόδοση του ΦΠΑ και κατά των τεκμηρίων διαβίωσης και κατά του καθολικού ηλεκτρονικού «πόθεν έσχες» και κατά της ανάγκης να τεκμηριώνεται με αποδείξεις ο τρόπος διάθεσης του διαθέσιμου εισοδήματος του καθενός. Ολοι μπορεί να είναι υπέρ της περικοπής των δημοσίων δαπανών, αλλά κανείς δεν είναι έτοιμος να δεχθεί πως το μεγαλύτερο μέρος των δαπανών αυτών κατευθύνεται σε μισθούς, συντάξεις και επιχορηγήσεις ασφαλιστικών ταμείων. Ολοι θέλουν να κλείσουν δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί, κανείς όμως δεν είναι έτοιμος να αποδεχθεί την επαναξιολόγηση ή πολύ περισσότερο την απόλυση του προσωπικού τους.

Η χώρα πρέπει να οργανωθεί και πάλι εκ του μηδενός. Να ξαναγράψει τους βασικούς της κανόνες, το ίδιο το κοινωνικό συμβόλαιο που λειτουργεί ως θεμέλιο κάθε Πολιτείας.

Αυτός θέλουμε να είναι ο στόχος του νέου Εθνικού Φορολογικού Συστήματος, όχι οι τεχνικές λεπτομέρειες αλλά οι μεγάλοι κανόνες που θεμελιώνουν την ίση και δίκαιη κατανομή των βαρών και ανατρέπουν την πιο άγρια αδικία που συντελείται, για δεκαετίες τώρα, σε βάρος μισθωτών και συνταξιούχων χωρίς άλλα εισοδήματα, σε βάρος όσων δεν μπορούν να αποκρύψουν εισοδήματα από άλλες πηγές.

Στο μεταξύ όμως, ο κόμπος έφθασε στο χτένι με την υποδοχή της απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 26^{ης} Οκτωβρίου.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε προχθές:

α. Να εκταμιευθεί προς την Ελλάδα η 6^η

δόση, ύψους 8 δισ. ευρώ, του αρχικού δανείου των 110 δισ. ευρώ που χορηγείται από την Ευρωζώνη και το ΔΝΤ μετά τον Μάρτιο του 2010.

β. Να δοθεί στην Ελλάδα νέο πρόγραμμα στήριξης από την Ευρωζώνη (EFSF) και το ΔΝΤ ύψους 100 δισ. ευρώ για την περίοδο 2012-2014 ώστε να καλυφθούν όλες οι δανειακές ανάγκες της χώρας, τα δημοσιονομικά της ελλείμματα και οι ανάγκες επανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών της.

γ. Να καλυφθούν πλήρως οι ανάγκες χρηματοδότησης και άρα ρευστότητας του ελληνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος μέσω του ευρωσυστήματος, από τώρα και έως την ολοκλήρωση όλων των διαδικασιών που θα επιτρέψουν στο ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα να λειτουργήσει ξανά αυτόνομα. Αυτό σημαίνει φυσικά και πολλαπλή πλήρη εγγύηση των καταθέσεων.

δ. Να περιοριστεί δραστικά, για την ακρίβεια στο ήμισυ, το δημόσιο χρέος συνολικού ύψους 206 δισ. ευρώ που αυτή την στιγμή κατέχεται από τράπεζες και άλλους ιδιωτικούς φορείς διεθνώς, δηλαδή να περιοριστεί το ελληνικό δημόσιο χρέος κατά 100 περίπου δισ. ευρώ, κατά 50% περίπου του ΑΕΠ, έτσι ώστε το 2020 το δημόσιο χρέος να είναι 120% του ΑΕΠ, αντί για 173%, αν δεν αλλάξει τώρα κάτι, σύμφωνα με την έκθεση του ΔΝΤ που αποδέχονται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η ΕΚΤ.

Αυτό το σχήμα καθιστά το ελληνικό δημόσιο χρέος μακροπρόθεσμα βιώσιμο, σε συνδυασμό με το περιορισμένο μέσο επιτόκιο και την μακρύτερη μέση διάρκειά του. Προς τον σκοπό αυτό οι εταίροι μας χορηγούν στην Ελλάδα ενίσχυση 30 δισ. ευρώ (άρα συνολικά άλλα 130 δισ., που μαζί με τα αρχικά 110 μας κάνουν 240 δισ. στήριξης). Αυτά τα 30 δισ. θα χρησιμοποιηθούν για να καλυφθούν, εν μέρει, τα άλλα 100 δισ. που απομένουν ως αξίωση στα χέρια ιδιωτών κομιστών του ελληνικού δημοσίου χρέους.

Ολα αυτά έγιναν εφικτά μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες διεθνείς συνθήκες και ως αποτέλεσμα μίας εντατικής, δύσκολης και λεπτής διαπραγμάτευσης για δύο κατά βάση λόγους:

Ο πρώτος αφορά την Ελλάδα. Η Ελλάδα, χάρη στις βαριές θυσιές στις οποίες υπεβλήθη και υποβάλλεται ο λαός της, απέδειξε πως μπορεί να πετύχει μία πρωτοφανή δημοσιονομική προσαρμογή, σε μικρό χρόνο, υπό συνθήκες βαθιάς ύφεσης και με συνεχώς αυξανόμενο επίσιο κόστος εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους. Οι θεσμικοί μας εταίροι και δανειστές κατάλαβαν τώρα ότι αυτό το πρόγραμμα πρέπει να συνοδευτεί από μία ριζική παρέμβαση ως προς το μέγεθος του δημοσίου χρέους προκειμένου να αποδώσει όχι μόνο δημοσιονομικούς αλλά και αναπτυξιακούς καρπούς, να ανασχεύσει την ύφεση, να αλλάξει τα επίπεδα ρευστότητας, να δώσει προοπτική στην ελληνική οικονομία και άρα στην απασχόληση. Τώρα που η Ελλάδα έδειξε ότι ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα το 2012 είναι εφικτός, οι εταίροι και δανειστές στήριξαν επιλογές που δεν είχαν ωριμάσει στην αντίληψή τους νωρίτερα. Τον Ιούλιο είχε γίνει ένα πρώτο βήμα που ανατράπηκε από σημαντικές αλλαγές που μεσολάβησαν στο ευρύτερο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. πίεση σε βάρος της Ιταλίας και της Ισπανίας, υποβάθμιση ακόμα και των ΗΠΑ από έναν οίκο αξιολόγησης). Κυρίως όμως ανατράπηκε από την επιμονή των τραπεζών να μειώσουν όσο γίνεται περισσότερο, με διάφορους χρηματοοικονομικούς τρόπους, την συμμετοχή τους στο κόστος της ελάφρυνσης του ελληνικού δημοσίου χρέους.

Ο δεύτερος λόγος αφορά την ευρωζώνη συνολικά που είδε πως χρειάζονται πολύ πιο

ριζικές και καθαρές αποφάσεις προκειμένου να ανακοπούν οι ασύμμετρες επιθέσεις εναντίον του ευρώ από τις αγορές και τους διεθνείς κερδοσκοπικούς κύκλους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να αποφασιστεί, επιτέλους, μία ολοκληρωμένη στρατηγική που πρέπει να υποστηριχθεί από σειρά μέτρων και ισχυρή πολιτική επιμονή προκειμένου να μην έχει την τύχη άλλων αποφάσεων οι οποίες αποδείχθηκαν αργές και δειλές. Τώρα όμως υπάρχει και γνώση και βούληση της Ευρώπης, θέλω να πιστεύω.

Απέναντι σε αυτή τη δέσμη αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στο επίκεντρο των οποίων βρίσκεται η Ελλάδα και η ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας, μέσα πάντα στην ευρωζώνη, βλέπουμε να οργανώνεται μία αρνητική υποδοχή. Όλες οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών και όλοι οι ευρωπαϊκοί και διεθνείς θεσμοί θεωρούν ότι έγινε κάτι ιδιαίτερα σημαντικό και ριζοσπαστικό για την Ελλάδα. Εδώ όμως βλέπουμε έρευνες της κοινής γνώμης να καταγράφουν αρνητική στάση της πλειοψηφίας των πολιτών ή ακόμη και διάθεση καταψήφησης των αποφάσεων σε περίπτωση διεξαγωγής δημοψηφίσματος, το οποίο παρ' όλα αυτά ζητείται να οργανωθεί. Παράλληλα όμως η μεγάλη πλειοψηφία της κοινής γνώμης φαίνεται να είναι αναφανδόν υπέρ της παραμονής της χώρας στο ευρώ!

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, ποιον λόγο μπορεί να έχει ένας πολίτης που δοκιμάζεται από την κρίση και βλέπει τα εισοδήματά του να περιορίζονται ή τη δουλειά του να χάνεται, να μην θέλει περικοπή των οφειλών του ελληνικού Δημοσίου προς τις τράπεζες που κατέχουν ομόλόγιά του.

Γιατί μπορεί να ενοχλείται ένας απλός πολίτης επειδή η χώρα του, αντί να χρωστά 200 δισ. στις τράπεζες θα χρωστά 100 δισ. και το δημόσιο χρέος της χώρας το 2020 αντί να είναι 173% του ΑΕΠ θα είναι μόνο 120%, δηλαδή μικρότερο κατά 53 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ;

Αναρωτιέμαι ποιον λόγο μπορεί να έχει ένας πολίτης να αντιδρά απέναντι στο γεγονός πως μόλις ολοκληρωθεί το σχήμα αυτό, η χώρα θα έχει χρέος 100 δισ. λιγότερο και άρα θα πληρώνει περίπου 4,5 δισ. λιγότερους τόκους κάθε χρόνο (100 δισ. x 4,5% μέσο ετήσιο επιτόκιο) έχοντας τη δυνατότητα να παρουσιάσει μεγαλύτερα πρωτογενή πλεονάσματα και να συντάξει έναν προϋπολογισμό πιο φιλικό προς την ανάπτυξη και την κοινωνία;

Αντιλαμβάνομαι τη σημασία που δίνουν, και ορθά, πολλοί στο ζήτημα των χαρτοφυλακίων των ασφαλιστικών ταμείων που περιλαμβάνουν ομόλογα του ελληνικού Δημοσίου.

Όπως είπα κατ' επανάληψη, εάν δεν είχε ληφθεί και αν δεν εφαρμοστεί η απόφαση της 26^{ης} Οκτωβρίου, τα χαρτοφυλάκια των Ταμείων θα περιλάμβαναν ομόλογα που η εμπορική τους αξία κινείται κοντά στο 40% της ονομαστικής, ενώ με την νέα απόφαση, η ονομαστική αξία των ομολόγων αυτών θα είναι πολύ μεγαλύτερη, στο επίπεδο του 65-70% και οι απώλειες στην περιουσία των Ταμείων θα αναπληρωθούν με μεταφορά δημόσιας περιουσίας.

Αυτή η μεταφορά δεν βαραίνει το δημόσιο χρέος και θα γίνει μέσω ανώνυμης εταιρείας ειδικού σκοπού, οι μετοχές της οποίας θα διανεμηθούν αναλογικά στα Ταμεία. Επιπλέον, η ελάφρυνση του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού από τόκους, θα καταστήσει ευκολότερη την επιχορήγηση των Ταμείων και πιο ασφαλείς τις συντάξεις. Το Δημόσιο, ούτως ή άλλως, καταβάλλει κάθε χρόνο σε επιχορηγήσεις το 50% της ονομαστικής αξίας των χαρτοφυλακίων των Ταμείων, άρα σε δύο χρόνια τους δίνει το 100% της ονομαστικής αξίας.

Ποιοι έχουν λόγο να είναι δυσανεστημένοι από τις αποφάσεις της 26^{ης} Οκτωβρίου; Προφανώς οι μεγάλοι μέτοχοι και οι διοικήσεις τραπεζών που αναγκάζονται να γράψουν ζημιές πολύ μεγαλύτερες από αυτές που προέβλεπε η απόφαση του Ιουλίου. Αυτό αφορά και τις ελληνικές τράπεζες. Όμως, μεταξύ Εθνους και τραπεζών, υπερισχύει το Έθνος. Μεταξύ γενικού συμφέροντος και οποιουδήποτε ιδιωτικού συμφέροντος υπερισχύει το γενικό συμφέρον. Το μεγάλο πρόβλημα των ελληνικών τραπεζών δεν είναι τα ομόλογα του ελληνικού Δημοσίου, αλλά τα προβληματικά χαρτοφυλάκια των δανείων τους. Από το 2008 έως σήμερα το κράτος έχει αναλάβει το βάρος στήριξης, με τη μορφή κεφαλαιακής ενίσχυσης και εγγυήσεων, των ελληνικών τραπεζών, ύψους 128 δισ. και από αυτά έχουν ήδη ενεργοποιηθεί τα 93 δισ. Το Δημόσιο μετέχει στο σκληρό πυρήνα των κεφαλαίων των ελληνικών τραπεζών με προνομιούχες μετοχές 3,9 δισ. ευρώ, που το συνολικό τους ύψος είναι μεγαλύτερο από τη συνολική χρηματιστηριακή αξία των μετοχών όλων των τραπεζών.

Αρα κανείς δεν έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για την πορεία των ελληνικών ιδιωτικών τραπεζών από το ελληνικό Δημόσιο ως προνομιούχο μέτοχο και εγγυητή τους.

Τράπεζες για μας είναι οι καταθέτες και οι αναπτυξιακές τους λειτουργίες στην οικονομία μέσω της χορηγήσεως δανείων σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά. Θέλουμε ισχυρές και υγιείς ιδιωτικές τράπεζες. Μας αρκεί ένας αναδιοργανωμένος δημόσιος πυλώνας. Δεν θέλουμε να αλλοιώσουμε τον ιδιωτικό χαρακτήρα των ιδιωτικών τραπεζών. Θέλουμε όμως το Δημόσιο να βγει ωφελημένο από τη διαδικασία κεφαλαιακής ενίσχυσης των τραπεζών. Τα κονδύλια συνεπώς που θα δοθούν από το ΕFSF για την κεφαλαιακή ενίσχυση των τραπεζών, θα εγγραφούν προσωρινά στο δημόσιο χρέος και θα διαγραφούν με τη διάθεση των αντίστοιχων μετοχών στην αγορά, το ταχύτερο δυνατόν. Προτίμησή μας όμως και επιδίωξή μας είναι η διαδικασία αυτή

να γίνει, ει δυνατόν, με νομικούς και στατιστικούς κανόνες που επιτρέπουν να μην εγγραφεί καν προσωρινά στο δημόσιο χρέος το σχετικό βάρος.

Όπως όμως και αν τη δει κανείς την απόφαση της 26^{ης} Οκτωβρίου, σε σχέση με την υπάρχουσα κατάσταση ή σε σχέση με την αρχική απόφαση του Ιουλίου, αυτή είναι συντριπτικά καλύτερη. Η μείωση του καθαρού χρέους τον Ιούλιο, εάν εφαρμόζονταν όλα κατά γράμμα, θα ήταν 26 δισ. ευρώ. Τώρα τείνει στα 100 δισ. ευρώ. Κάποιοι θέλουν να αφαιρέσουν τα κονδύλια της επανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, που εξήγησα πώς λειτουργούν σε σχέση με το χρέος. Για τις ανάγκες της συζήτησης μπορεί να δεχθώ ακόμη και αυτό. Ακόμη και έτσι, το όφελος είναι σχεδόν τριπλάσιο. Ποιος έχει λόγο να δυσανασχετεί; Ποιος έχει λόγο να δημιουργεί σύγχυση και θόρυβο; Κάποιοι που τα συμφέροντά τους θίγονται, όπως είπα. Αυτοί όμως δεν είναι οι Έλληνες πολίτες, δεν είναι η κοινωνία στο όνομα της οποία λέγονται προκλητικές και επικίνδυνες ανακρίβειες.

Εδώ παρεμβαίνει το επιχείρημα της εθνικής κυριαρχίας και αξιοπρέπειας. Ο δημαγωγικός ισχυρισμός ότι η απόφαση της 26^{ης} Οκτωβρίου περιορίζει την εθνική μας κυριαρχία, θέτει τη χώρα υπό επιτροπεία. Οποίος διαβάσει τη σχετική παράγραφο (υπ' αριθμ. 10) της απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, βλέπει με πόση προσοχή είναι γραμμένη: Η κυριότητα της όλης διαδικασίας και η ευθύνη της εφαρμογής της ανήκει στην ελληνική κυβέρνηση και την Βουλή των Ελλήνων. Οι εταίροι μας και οι διεθνείς θεσμοί βοηθούν, στηρίζουν, παρακολουθούν, συντάσσουν εκθέσεις, επισημαίνουν προβλήματα, μεταφέρουν τεχνογνωσία προκειμένου να καθίσταται εφικτή η εκπλήρωση των υποχρεώσεων μας,

που είναι απολύτως αναγκαία, ως δική μας επιλογή, για την ανασυγκρότηση της χώρας. Η μόνη αλλαγή, που η Ελλάδα ζήτησε, σε σχέση με όσα ήδη ισχύουν και γίνονται, είναι να σταματήσει η ανά τρίμηνο επίσκεψη της τρόικας, που λειτουργεί διεθνώς με αρνητικό τρόπο, επικινδυνικά. Προτιμότερη είναι η συνεχής παρουσία και συνεργασία για να προλαβαίνουμε και να διορθώνουμε προβλήματα. Αυτό είναι το θεμέλιο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Η Ελλάδα ήταν πάντα μία φιλοευρωπαϊκή χώρα, μία χώρα οπαδός της ευρωπαϊκής ομοσπονδιακής προοπτικής. Πώς είναι δυνατόν να θεωρούμε ότι μπορεί να είμαστε μέλη μίας ισχυρής νομισματικής ένωσης και μίας ένωσης κρατών και λαών, χωρίς να υπάρχουν όλες οι αναγκαίες και αμοιβαίες παραχωρήσεις; Εκτός και αν θεωρούμε ότι η δημοσιονομική ανασυγκρότηση και η δημιουργία θεσμικών αναχωμάτων προκειμένου να αποφύγουμε στο μέλλον έναν δημοσιονομικό εκτροχιασμό, είναι κάτι βλαπτικό για τη χώρα και την προοπτική της.

Θα μπορούσα να γράψω πολλά για τη δέσμη των αποφάσεων της 26^{ης} Οκτωβρίου και τη σημασία τους. Οι αποφάσεις αυτές είναι τώρα στα χαρτιά. Πρέπει να εξειδικευτούν και να εφαρμοστούν. Αυτό απαιτεί σκληρή δουλειά, λεπτή και δύσκολη διαπραγμάτευση, τόσο στο εσωτερικό της ευρωζώνης και των ευρωπαϊκών και διε-

θνών θεσμών, όσο και σε σχέση με τον διεθνή ιδιωτικό τομέα.

Αυτό δεν είναι εφικτό χωρίς ένα αρραγές εσωτερικό μέτωπο, χωρίς οι Έλληνες πολίτες να στηρίζουν την προσπάθεια, όχι της κυβέρνησης αλλά της χώρας. Εάν δεν πετύχουμε την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2011, εάν δεν μπορούμε με δυναμικό τρόπο στην εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2012, όλα θα είναι και πάλι υπό αμφισβήτηση. Δεν θα υπάρχει ούτε νέο πρόγραμμα, ούτε 7^η δόση, ούτε PSI plus, με τόσο ευεργετικές συνέπειες για το μέγεθος του δημοσίου χρέους και το ετήσιο κόστος εξυπηρέτησής του.

Ας κάνω μία θεωρητική ερώτηση: Αν αυτή η δέσμη αποφάσεων της 26^{ης} Οκτωβρίου ετίθετο πράγματι σε δημοψήφισμα, ποια απόφαση θα ήταν συμφέρουσα για το Λαό και το Έθνος; Ποιες θα ήταν οι επιπτώσεις μίας αρνητικής απόφασης;

Ας κάνω ακόμα μία υποθετική ερώτηση: Αν η χώρα οδηγηθεί σε εκλογές, με όλες αυτές τις διαδικασίες σε εκκρεμότητα, πώς θα διασφαλιστεί η αξιοπιστία της χώρας απέναντι στους εταίρους μας και τις διεθνείς αγορές; Θα ανασταλούν οι διαδικασίες εκταμίευσης και οι διαδικασίες εξειδίκευσης και εφαρμογής της απόφασης; Μια υποχρεωτική προεκλογική δέσμευση όλων των κομμάτων ή έστω των λεγόμενων «κυβερνητικών» κομμάτων πως όλα όσα αποφασίστηκαν στις 26 Οκτωβρίου είναι αποδεκτά και σεβαστά από όλους είναι το ελάχιστο που μπορεί να συμβεί, όπως δείχνει η εμπειρία της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας. Ποιος είναι έτοιμος να αναλάβει πράγματι αυτό το βάρος και τι θα σημαίνει αυτό για τα κύματα δημαγωγίας που πέφτουν πάνω στην κοινή γνώμη και αλλοιώνουν την εικόνα που αυτή έχει για την πραγματικότητα;

Με ποια αιτιολογία και αντιπρόταση τα κόμματα της αντιπολίτευσης και ιδίως η αξιωματική αντιπολίτευση, θα αρνηθούν να ψηφίσουν μια συμφωνία που ελαφρύνει τον Λαό από ένα σημαντικό μέρος του βάρους του δημοσίου χρέους; Στο όνομα ποιου μπορεί να δοθεί μια αρνητική ψήφος όταν, για πρώτη φορά, η Βουλή θα έχει την ευκαιρία να αποφασίσει την μείωση και όχι την αύξηση του δημοσίου χρέους;

Κανείς δεν δικαιούται πλέον να ωραιοποιεί ή να νοθεύει τις καταστάσεις. Η αλήθεια πρέπει να λέγεται ολόκληρη και αυθεντική. Και είναι σκληρή, αλλά είναι η μόνη ασφαλής βάση για το μέλλον της χώρας και την ανάκτηση του χρόνου και του χώρου που χάσαμε.

Πίσω από τις κραυγές και τις εύκολες κουβέντες υπάρχει η φωνή της Πατρίδας. Μπορούμε να πετύχουμε, αρκεί να είμαστε ενωμένοι, υπεύθυνοι και να έχουμε συνείδηση της κατάστασης και της Ιστορίας. Πρέπει να είμαστε υποχρεωτικά αισιόδοξοι, γιατί αν αφεθούμε να παρασυρθούμε από την ηττοπάθεια και την απαισιοδοξία της περιρρέουσας ατμόσφαιρας, τότε θα έχουμε χάσει ένα πολύ μεγάλο ιστορικό στοίχημα. Και η βλάβη θα είναι ανεπανόρθωτη.

***Γ. Σεφέρης, Ημερολόγιο Καταστρώματος**
(«την κραυγή/ βγαλμένη απ'τα παλιά
νεύρα του ξύλου/ γιατί την είπες φωνή
Πατρίδας;»)

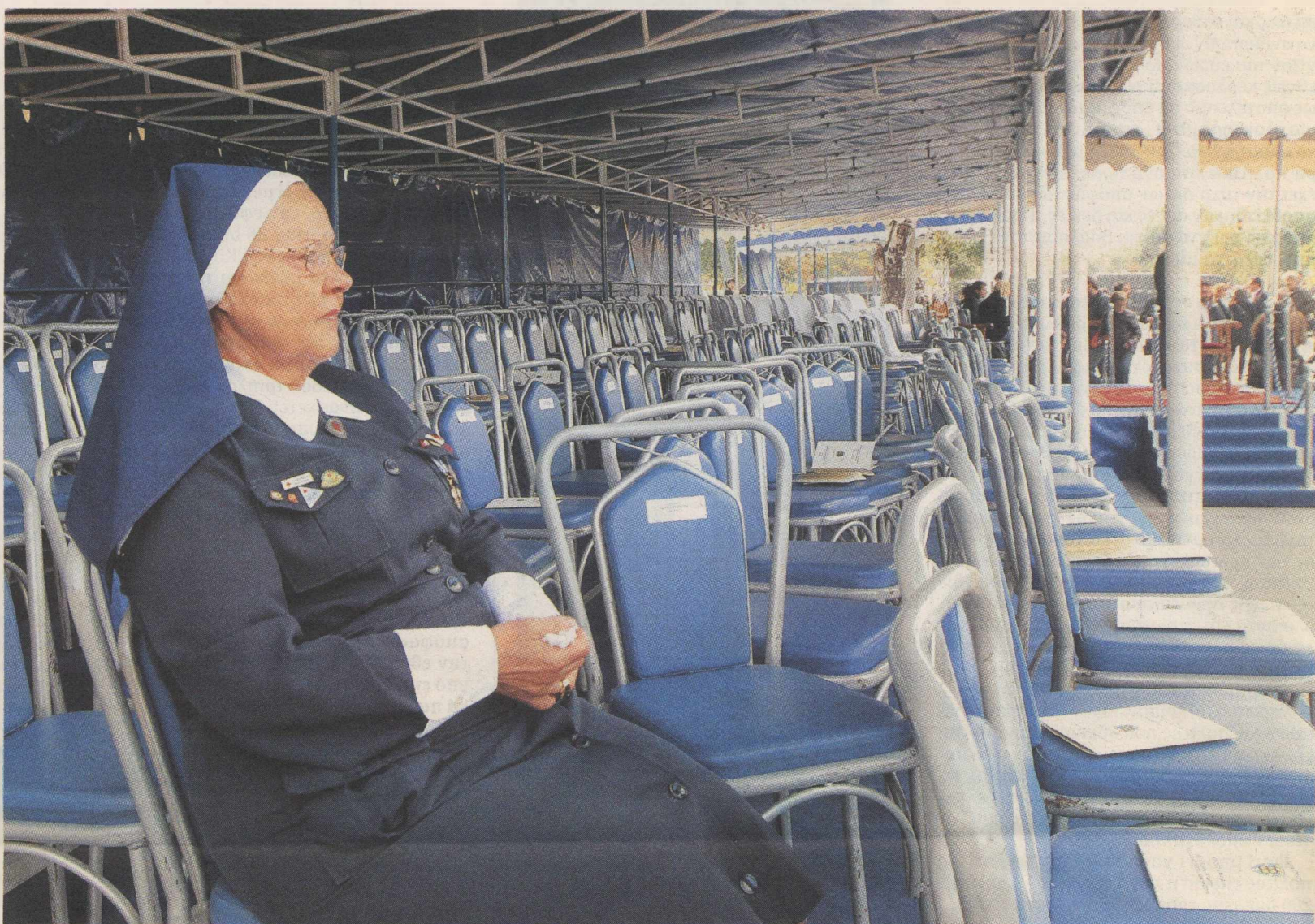
ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΜΑΥΡΕΣ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ

«Κάποιοι επιδίωκαν αιματοκύλισμα»

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ

Θορυβημένη είναι η πολιτική ηγεσία της χώρας από τα πρωτοφανή γεγονότα που αμαύρωσαν τους εορτασμούς της επετείου της 28ης Οκτωβρίου, με αποκορύφωμα τη για πρώτη φορά στα χρονικά διακοπή της παρέλασης των Ενόπλων Δυνάμεων στη Θεσσαλονίκη, τις αποδοκιμασίες στο πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας και τον εξαναγκασμό του τελευταίου σε αποχώρηση. Με την αντιπολίτευση στο σύνολό της να επιρρίπτει την ευθύνη για τα γεγονότα στην κυβέρνηση και να τα αποδίδει στην πολιτική του Μνημονίου, το πολιτικό θερμόμετρο ανέβηκε επικίνδυνα καθώς κυβερνητικά στελέχη υπέδειξαν ως υπεύθυνο για τα γεγονότα (κυρίως) τον ΣΥΡΙΖΑ, λόγω της συμμετοχής στελεχών του κόμματος σε αυτά. Υπήρξε ανταλλαγή σκληρών ανακοινώσεων μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ με καταγγελτικό λόγο, αλλά και ενδοκυβερνητικά ζητήματα, δεδομένου ότι ειδικά για την περίπτωση της Θεσσαλονίκης κατηγορείται η ΕΛ.ΑΣ. ότι δεν έλαβε τα απαιτούμενα μέτρα για την αποτροπή των γεγονότων. Επίμονες φήμες ανέφεραν ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κάρολος Παπούλιας, είναι ιδιαίτερα δυσασβεπτημένος με την Αστυνομία. Λέγεται μάλιστα ότι εξέφρασε τη δυσανεξία του και στον Πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου, ο οποίος επικοινωνούσε μαζί του για να του εκφράσει τη συμπάθειά του. Κυβερνητικός παράγων υποστήριξε σχετικά ότι «η Αστυνομία δεν επενέβη γιατί υπήρχε σοβαρός κίνδυνος για τους υπόλοιπους πολίτες που βρίσκονταν εκεί για να παρακολουθήσουν την παρέλαση». Ο ίδιος ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη Χρήστος Παπουτσής δήλωσε ότι κάποιοι επιδίωκαν αιματοκύλισμα στη χώρα. Μετά από όλα αυτά αναμένεται με ενδιαφέρον η τοποθέτηση του Πρωθυπουργού στην ομιλία του στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Οι άδειες καρέκλες και μία μόνη ερυθροσταυρίτισσα παρέμειναν στην εξέδρα των επισήμων στη Θεσσαλονίκη, να θυμίζουν ότι θα... γινόταν παρέλαση

«Κατηγορώ» τον ΣΥΡΙΖΑ

Κυβερνητικά στελέχη επισημαίνουν ότι ο Αλέξης Τσίπρας είχε προαναγγείλει τα επεισόδια

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΒΟΥΛΑ ΚΕΧΑΓΙΑ

Στη σκιά των αιχμηρών δηλώσεων Παπούλια για όσους τον εξύβρισαν στη Θεσσαλονίκη και της μετωπικής σύγκρουσης κυβέρνησης και ΣΥΡΙΖΑ για τα γεγονότα που αμαύρωσαν την εθνική επέτειο, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας υποδέχεται σήμερα στην Ηρώδου του Αττικού τον πρόεδρο του Συνασπισμού Αλέξη Τσίπρα.

Το ραντεβού Παπούλια - Τσίπρα, που είχε προγραμματιστεί την προηγούμενη Πέμπτη - και προτού λάβουν χώρα τα επεισόδια στις παρελάσεις -, πραγματοποιείται μέσα σε ένα εκρηκτικό κλίμα με την κυβέρνηση να κατηγορεί σχεδόν ευθέως τον ΣΥΡΙΖΑ ότι υποκίνησε τα επεισόδια και τον επικεφαλής του να προσέρχεται στη συνάντηση έχοντας κάνει δημόσιες υποδείξεις στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να προστατεύσει το δημοκρατικό πολίτευμα.

Σύμφωνα με πληροφορίες ο κ. Τσίπρας δεν αναμένεται να προσέλθει επιθετικός στη συνάντησή

του με τον κ. Παπούλια, αλλά εμμέσως πλην σαφώς θα του ζητήσει «να μην καλύπτει την κυβέρνηση», διαπιστώνοντας δυσαρμονία ανάμεσα σ' αυτήν και τον λαό. Η τελική γραμμή πάντως θα καθοριστεί σε σύσκεψη σήμερα το πρωί.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ. Κυβερνητικά στελέχη επεσήμαιναν κατά τη διάρκεια του διημέρου ότι ουσιαστικά ο πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ είχε προαναγγείλει τα επεισόδια στις παρελάσεις με συνεντεύξεις του τις προηγούμενες ημέρες. Αναφέρονται δε σε συνέντευξη του κ. Τσίπρα στον τηλεοπτικό σταθμό Alter (26/10) κατά την οποία ο επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ ανέφερε μεταξύ άλλων: «Η αντίδραση και η αγανάκτηση έχει φτάσει και έχει περάσει στα γήπεδα και στις εξέδρες και στα σχολεία μας και στις παρελάσεις. Δεν θα μπορούν να σταθούν, όχι σε καφενείο, σε κοινωνική εκδήλωση δεν θα μπορούν να σταθούν αν συνεχίσουν έτσι». Κυβερνητικά στελέχη αφήνουν να εννοηθεί ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δυναμίτισε

την ατμόσφαιρα όταν ο κ. Τσίπρας στις 17/10 μετά τη συνάντηση Παπανδρέου - Παπούλια είχε συμπεριλάβει και τον κ. Παπούλια σε μία προσπάθεια που γίνεται - όπως έλεγε - να παρακαμφθεί η λαϊκή βούληση. «Μπροστά στο απόλυτο αδιέξοδο του Μνημονίου και στο κύμα αγανάκτησης του λαού η εγκώρια διαπλοκή προστάζει τον Πρωθυπουργό, τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης αλλά με περισσότερο θράσος ακόμη και τον ίδιο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να παρακάμψουν τη λαϊκή βούληση και να δημιουργήσουν διάδοχο κυβερνητικό σχήμα που θα εφαρμόσει το Μνημόνιο ερήμην της λαϊκής εντολής».

ΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ. Στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ την ημέρα των επεισοδίων βγήκαν επιθετικά στα τηλεοπτικά κανάλια για να «χαιρετίσουν» τα γεγονότα, χωρίς ωστόσο να αποδοκιμάσουν τους χαρακτηρισμούς που ακούστηκαν για το πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ο εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΝ Π. Σκουρλέ-

της αλλά και το μέλος της Πολιτικής Γραμματείας του ΣΥΝ Δημήτρης Στρατούλης απέφυγαν να καταδικάσουν τα συνθήματα, με τον δεύτερο να δηλώνει ότι «δεν θα κάνω εγώ τον εισαγγελέα στα συνθήματα που λέει ο λαός». Την ίδια μέρα το γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ χαιρέτιζε τις αυθόρμητες λαϊκές εκδηλώσεις ιερής αγανάκτησης και οργής, αντάξιας των καλύτερων αγωνιστικών παραδόσεων του λαού. Παράλληλα με άλλη ανακοίνωση καταγγέλλοντας ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς ότι επιχειρήσαν να φιμώσουν τον ΣΥΡΙΖΑ παρουσιάζοντας τη δίκαιη οργή του λαού ως οργανωμένο σχέδιο μειοψηφιών.

Ωστόσο, την επομένη το πρωί ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Δημήτρης Παπαδημούλης εμφανίστηκε πιο μετριοπαθής, διασαφηνίζοντας ότι «τα συνθήματα Παπούλια προδότη μας βρίσκουν αντίθετους». Αίσθηση προκάλεσε και η συμμετοχή στα επεισόδια του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Θεσσαλονίκης Τάσου Κουράκη, δεδομένου ότι ταυτόχρονα κατέχει και το αξίωμα του αντιπροέδρου της Βουλής.